

mands Haand, og det er i mange Tilfælde godt, at der er en vis Control. Imidlertid er det ikke alene fra denne Side jeg betragter Sagen, men det er ogsaa med Hensyn til Uoverkommeligheden i at faae Forretningerne forsvarlig besørge, naar flere Embeder forenes. Der er en stor Deel af Jurisdictionerne i Landet, der ere af et saa stort Omfang, at det virkelig er næsten umuligt for een Embedsmand at kunne varetage de forskjellige Forretninger. Nu er det ganske vist, at han kan lade sig betjene af Fuldmægtige, men det er dog noget ganske Andet, naar man har selvstændige Embedsmænd, der hver for sig staae til Ansvar, til at røgte deres Kald. Jeg tilstaaer, jeg har den største Agtelse for den Embedsstand, vi for Tiden have, og navnlig den juridiske, der her er under Omtale. Det er jo et Særlyndt, at der nu tilbids skeer megen Mislighed; imidlertid er det dog skeet, og det vil vistnok være Alle i frisk Minde, at der i en Jurisdiction i Thy er skeet høist betydelige Misligheder, navnlig ved Pantevæsenet. Den vedkommende Embedsmand afgav under Sagen den Forklaring, at det var ham uoverkommeligt at besørge alle sine Forretninger, og at han derfor i en Række havde maattet overlade Pantevæsenets Bestyrelse og de dermed forbundne Attestationer, som han paa Tro og Love havde maattet undertegne, til en Fuldmægtig. Høiesteret frikendte Embedsmanden, men hans Fuldmægtig blev dømt. Høiesteret frikendte Embedsmanden for Ansvar under det Antagende — jeg veed ikke, om det udtrykkelig staaer i Præmisserne, men det var idetmindste Meningen — at han ikke skulde staae til Ansvar for sin Fuldmægtigs Handlinger. Sligt er skeet; det er vistnok en speciel Undtagelse, men en saadan Dom er bleven affagt. Det vilde derfor efter min Mening være i sin Orden, at man istedetfor at sammenlægge saadanne Embedsforretninger, snarere adskilte dem i større Jurisdictioner. Derimod skal jeg paa den anden Side ikke nægte, at der gives Jurisdictioner her i Landet, hvor det deels paa Grund af deres Betydning og deels paa Grund af Forretningernes ubetydelige Omfang kunde være hensigtsmæssigt, at Dommer- og Skriverembederne bleve forenede, men ialfald

mener jeg, at det burde være Reglen, at disse Embeder skulde være adskilte, og kun Undtagelse, at de forenedes. Imidlertid erkjender jeg ogsaa, at der blandt de Embeder, der ere paa-tænkte nedlagte, er en Deel, der gaar ind under den sidstnævnte Kategori. Jeg erkjender fremdeles, at det paa det Stadium, vi nu staae, hvor en Forandring i vort hele Retsvæsen maa forventes, hvorved den administrative og dømmende Myndighed bliver adskilt, Jurher vilde blive indførte o. s. v., maaskee ikke er det beleiligste Tidspunct at tage nogenformigt Bestemmelse i denne Henseende, men saa turde det maaskee ogsaa være rigtigt at lade det Hele blive staaende urørt, som det er. Dertil kommer, at man, naar den forventede Reform i Retsvæsenet indtraadte, alligevel maatte have Embedsmænd til at røgte Pantevæsenet, Protokollførere o. s. v., og Skrivelserne kunde saaledes blive meget nyttige og brugbare under de nye Institutioner. Jeg kan imidlertid ikke dølgge, at der er et andet Hensyn, hvorpaa min Betragtning navnlig vil strande her i Thinget, nemlig den, at det er besparende at inddrage Skriverembeder. Det oplyses jo i Motiverne, at det kun er paaetænkt at aflægge dem med 500 Rd., forsaavidt de combineres med vedkommende Dommerembeder, og det vilde ganske vist koste mere, naar man skulde have selvstændige Embedsmænd til at røgte Skriverforretningerne. Hvorvidt man nu vil sætte den Garanti, som man faaer ved at beholde selvstændige ansvarlige Embedsmænd for hvert Embede, over Besparelsen, det er Noget, jeg maa henstille til den ærede Forsamling.

En æret Taler (Schulin) har idag berørt Ytringer, der igaar bleve fremsatte af en anseet erfaren Embedsmand i denne Forsamling, Rigsdagsmanden for Marhuus Amts 2den Valgkreds (Herz). Jeg maa komme lidt tilbage til disse Ytringer, fordi jeg anseer det for at være af allerførste Betydning, at de blive lidt nøiere belyste. De bleve modtagne med Opmærksomhed og, som den ærede Taler sagde, med en Art Aclamation, hvad der jo var høist rimeligt og naturligt, da disse Meddelelser vare af en meget stor Betydning, idet de gik ud paa at vise, at Udgifterne til Contoirhold osv. ved